

Geografia del País Valencià

Informació extreta i citada de:

https://ca.wikipedia.org/wiki/Geografia_del_Pa%C3%ADs_Valenci%C3%A0

https://ca.wikipedia.org/wiki/Pol%C3%ADtica_i_govern_del_Pa%C3%ADs_Valenci%C3%A0

https://ca.wikipedia.org/wiki/Economia_del_Pa%C3%ADs_Valenci%C3%A0

Informació general

El País Valencià és un país d'Europa i de la Mediterrània a l'est de la península Ibèrica, organitzat hui dia com a comunitat autònoma d'Espanya amb el nom oficial de Comunitat Valenciana. S'estén entre el riu Sénia a Vinaròs i fins a Pilar de la Foradada, un poc més enllà del riu Segura, amb una delimitació terrestre de 840 km de longitud, i 518 km de longitud de costa. A més a més, les illes mediterrànies de Nova Tabarca i de les Columbretes, són també d'administració valenciana.

Geografia

El territori valencià, estret i allargat, pot ser definit, des del punt de vista natural, com un paisatge mediterrani a meitat camí entre el desert africà i els boscos europeus. Es tracta d'un país ple de contrastos on s'alternen els ambients relativament àrids del sud i els relativament humits del nord amb altres de transició.

Les muntanyes ocupen la major part del País Valencià, deixant solament una estreta franja litoral per a les planes que, això sí, solament s'eixamplen a l'extrem nord (Plana de Vinaròs), a la Plana de Castelló, a la Depressió central de València i en l'extrem sud (Baix Segura). A la resta de la costa, les muntanyes arriben gairebé a la línia litoral.

Des d'una visió de conjunt, l'espai valencià és la zona de contacte i final de dues grans serralades espanyoles: la Ibèrica pel nord i la Bètica pel sud, que separen l'estreta franja litoral de dues grans unitats interiors: la Depressió de l'Ebre i la Submeseta Meridional, la qual s'endinsa en territori valencià mitjançant l'anomenat Altiplà de Requena. El contacte entre les dues serralades es produeix al sud del riu Xúquer, en el que els geòlegs denominen falla sud-valenciana.

Predomina la litologia calcària, però també és fàcil trobar materials com les arenisques, les margues o els guixos.

Clíma

Generalment podem dir que el clima del País Valencià està sota a influència de la mar Mediterrània

- clima mediterrani típic
 - nord i centre del País
 - hiverns molt freds, estius llargs i bastant secs i calorosos que superen el 30 °C, precipitacions a primavera i tardor
- clima de muntanya
 - zones més interiors
 - hiverns freds amb molta neu, estius frescos
- clima mediterrani molt sec i clima àrid
 - d'Alacant cap a sud

- hiverns molt suaus amb temperatures mitjanes entre 15 i 18 °C, estius molt càlides que poden superar amb facilitat els 35 °C, poques precipitacions

Hidrografia

- rius al·lòctons (que neixen fora del territori del País Valencià)
 - el Segura, el Xúquer, el Millars, el Túria
 - tenen cabal durant tot l'any si bé tendeixen a assecar-se durant estius i creixer durant tardors la qual cosa causa inundacion
 - inundacions però també aprofitament per al consum humà, industrial, turístic i sobretot agrícola
- rius autòctons
 - Sénia, el Cervol, el Cervera, el de Sant Miquel o de les Coves, el Magre
 - curts, de llera irregular i escàs; neixen en les serres pròximes a la costa. Solen presentar grans estiatges (estiatge = vyschnutí), quedant la llera completament seca i ofertes crescudes

Vegetació

Típicament mediterrània

Podem distingir unes zones amb diferències subtils com ara

- àrea des de les serres de Castelló fins a l'Alacant
 - boscos d'alzines (dub cesmínovitý) i de carrasques (křemelák – druh dubu)
 - coníferes (jehličnany)
- Desert de les Palmes i la serra d'Espadà
 - Sureres (dub korkový), alzines, arboços (planiky)
 - boscos de pins
- sobre dels 1 300 m
 - savina (jalovec), roure valencià (dub portugalský), ginebre (jalovec obecny)
- terres baixes
 - matoll (houští), espart (druh traviny), pita, atzavara (oboje agáve), nopal (opuncie), margalló (žumara nízká)

Economia

El País Valencià conforma un territori llargarut, amb una orografia muntanyosa i irregular que ha dificultat històricament les comunicacions i l'aprofitament del sòl, i només l'eix litoral ha facilitat la connexió amb el nord, amb Catalunya i Europa. Així s'explica, entre altres raons, que tot i els plans d'infraestructures estatals centralitzades cap a Madrid el volum de comerç entre Catalunya i el País Valencià és el quàdruple del volum que es té amb la capital estatal.

Amb un clima mediterrani i un règim de pluges escasses, els recursos naturals del País Valencià són minsos pel que fa als minerals; destaquen algunes explotacions salines i les pedreres de minerals no metàl·lics, d'ús i tradició històrica en la indústria i la construcció. En recursos hídrics hi ha una

demanda d'aigua superior a l'oferta, i aquest desequilibri és especialment greu a les comarques del sud del país, que es resol de moment amb restriccions i amb l'explotació d'aqüífers subterranis. Els plans d'estalvi i racionalització de l'ús, especialment en l'agricultura, i la generalització de plantes dessalinitzadores i de captació d'aigua es presenten com les solucions del futur.

Política

El País Valencià, com a expressió de la seua identitat diferenciada com a nacionalitat històrica de l'Estat espanyol s'ha constituït com a comunitat autònoma amb la denominació oficial de Comunitat Valenciana. La norma bàsica que regeix la política del País Valencià és l'Estatut d'Autonomia del 2006. El conjunt de les institucions de govern del País Valencià constitueix La Generalitat integrada per les Corts Valencianes, el President i el Consell.

La Generalitat

La Generalitat és el conjunt de les institucions d'autogovern de la País Valencià. Encara que s'anomena de manera tradicional com a "Generalitat Valenciana", a partir de la reforma de l'Estatut del 2006, el seu nom oficial és La Generalitat. Té la seu oficial al Palau de la Generalitat de la ciutat de València, on està la presidència, però les seues institucions es poden reunir a qualsevol lloc del País Valencià. Les Corts tenen la seu al Palau de Benicarló o dels Borja, en la mateixa ciutat. Les tres institucions de govern de La Generalitat són les Corts Valencianes, la Presidència i el Consell. Altres institucions de La Generalitat són: la Sindicatura de Comptes, el Síndic de Greuges, el Consell Valencià de Cultura, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, el Consell Jurídic Consultiu i el Comitè Econòmic i Social.

Les Corts Valencianes

Les Corts Valencianes, o simplement Les Corts, representen el poble valencià i exercixen la potestat legislativa del País Valencià. Són inviolables i gaudixen d'autonomia. Tenen la seua seu en el Palau dels Borja, tot i que poden celebrar sessions en altres llocs del País Valencià si els seus òrgans de govern ho acorden. Les Corts estan constituïdes per un nombre de diputats i diputades no menor a noranta-nou. Han de ser triats per sufragi universal, lliure, igual, directe i secret, per un període de quatre anys, atenent els criteris de la representació proporcional.

El President de La Generalitat

El President de La Generalitat exercix el poder executiu o de govern del País Valencià. És elegit per Les Corts d'entre els seus membres, havent obtingut el major suport per part dels Grups Polítics, i nomenat pel Rei d'Espanya. Per a l'elecció cal que obtinga la majoria absoluta. Si no s'aconsegueix, la votació es repetix quaranta-huit hores després i el criteri d'elecció es reduïx a majoria simple. El President dirigeix l'acció del Consell i ostenta la més alta representació del País Valencià i l'ordinària de l'Estat.

El Consell

El Consell és l'òrgan col·legiat de govern de la Generalitat, amb potestat executiva i reglamentària. Dirigeix l'administració del govern i es troba baix l'autoritat de La Generalitat. Els seus membres, anomenats "consellers" són designats pel President de La Generalitat. La seu del Consell és la ciutat de València, tot i que els seus organismes i dependències es poden establir en diferents llocs del territori.